

ADONA'T:

Avui és 25 de Novembre, el dia internacional contra les violències masclistes (sí, en plural, perquè n'hi ha varies, algunes més explícites i altres més subtils). A dia d'avui ja són 93 les dones que han estat assassinades per part d'homes en tot l'Estat Espanyol. Aquesta xifra no coincideix amb la oficial, segons la qual només han assassinat a 51 dones. Això passa perquè la llei espanyola només contempla com a violència masclista la que té lloc entre persones que siguin o hagin estat conjugues, o unides per relacions similars d'afectivitat encara que no hi hagi convivència.

La resta de casos d'assassinades simplement són dones que moren. Però no morim, ENS MATEN i per això som avui aquí per cridar-ho ben fort. Però no hi som totes, falten les que han matat. A Vic falta l'Evelyn que va ser assassinada per la seva exparella el passat 20 d'octubre. De nou avui i des d'aquesta plaça, volem mostrar la nostra solidaritat amb família, amics i amigues. A qui enviem la més tendra abraçada i tot el nostre escalf. Ella ja no està entre nosaltres, però el seu record ens acompanyarà per sempre en la nostra lluita.

Aquest cas no és un cas aïllat. Ens maten i tot un sistema ho permet. Malgrat tot ens diuen que això no és veritat. Que totes plegades, potser, estem exagerant una mica. 93 dones assassinades us semblen poc? A més, cada dia, totes les dones ens trobem en múltiples situacions que ens menyspreen i violenten únicament pel fet de ser dona.

COL.LECTIU SUDAMERICÀ

Quan a la feina hem d'afrontar el menyspreu a les nostres opinions. O quan la nostra parella ens insulta o ens crida, perquè sí, perquè no som prou discretes o ensenyem massa, o ens diu que som unes "boges, histèriques i exagerades". És violència. Ni un invent, ni imaginacions, ni res. És violència psicològica.

I quan ens magregen sense consentiment en un concert, al metro o a qualsevol espai. Quan la nostra parella ens viola perquè ell en té ganes i "és la nostra obligació". O quan ens violenten pel carrer, en grup o sols, ens coneguin o no. És violència. Ni errors, ni malentesos, ni borratxeres. És violència sexual.

I quan ocupen el nostre espai i ens intimiden, quan ens retenen de forma no voluntària, quan ens agafen pel braç deixant-nos inmovilitzades. Quan ens peguen o quan ens lesionen. És violència. Ni atacs de ràbia, ni moments de màxim estrès. És violència física.

SOROLL FEMENÍ:

I quan ens cosifiquen, i ens diuen que hem de ser perfectes. I ens utilitzen per augmentar el consum de determinats productes. O quan ens diuen que estem massa grasses, o que som massa altes. O quan constantment ens llancen piropos pel carrer per lo guapes que som, i deixant-nos clar que al carrer manen ells. És violència. No són afalacs, no són tradicions, no ho fan pel nostre bé. És violència cultural i simbòlica.

I quan ens impedeixen viure lliurement la vida que volem, la que decidim. Quan construeixen murs de desigualtat entre dones, lesbianes i trans, migrades i racialitzades. Murs per la classe treballadora i el poble oprimit. Entre putes i santes. És violència. No és la cultura, no és l'educació, no és l'origen. És violència estructural.

Quan converteixen els nostres processos naturals com la regla, l'embaràs, el part i la menopausia en una malaltia que cal tractar amb fàrmacs. Quan no ens deixen prendre decisions lliures sobre la nostra sexualitat i els nostres cicles vitals. Quan exerceixen tal domini sobre els nostres cossos que fins i tot algunes vegades s'indueixen parts o es programen cessàries per interès de l'hospital o el dels propis metges. Això és violència. No són simples pastilles ni és ciència mèdica, és violència obstètrica.

L'ORTIGA:

Quan el sistema judicial podrit dona carta blanca a violadors i assassins, amb sentències ridícules que consideren que una violació pot ser només un abús. Recordem el cas de la violació en grup de Manresa on es va dictar abús per no haver-hi hagut ni violència ni intimidació, malgrat que la menor de 14 anys estava completament inconscient i indefensa. És evident que no els va fer falta utilitzar ni violència ni intimidació per aconseguir el seu propòsit. Això no és justícia, és violència institucional.

I diem PROU! Prou als masclismes quotidians i al sistema patriarcal que hem hagut d'aguantar durant segles.

PROU a haver de ser les úniques responsables i cuidadores.

PROU a quartar la nostra llibertat sexual i de les nostres filles i les nostres netes.

PROU a l'atenció nefasta dels cossos policials davant d'aquestes violències.

PROU als silencis còmplices de l'entorn que veu o sospita d'una situació de violència masclista.

PROU als partits polítics d'ultradreta com Vox que amenacen les nostres vides, drets i llibertats i que ja estan dins del Govern.

Aquesta matinada diferents municipis de la comarca han aparegut tacats de sang. La sang de les víctimes innocents que el sistema i les institucions que el mantenen s'esforcen per invisibilitzar. Però nosaltres som aquí, tossudament alçades perquè si en toquen a una ens toquen a totes! No permetrem que totes aquestes dones caiguin en l'oblit. Serem la veu de les que ja no ens poden acompanyar en aquesta lluita que pot ser llarga però no té aturador.